

Інформаційно-комунікаційні технології в освіті

УДК 378.147:7:004

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.18204279>

**Педагогічний потенціал цифрових технологій у формуванні художніх
(професійних) компетентностей здобувачів вищої освіти мистецьких
спеціальностей**

Паньок Тетяна Володимирівна,

доктор педагогічних наук, професор, завідувачка кафедри образотворчого
мистецтва, Харківський національний педагогічний університет
імені Г. С. Сковороди, м. Харків, Україна

<https://orcid.org/0000-0003-4026-4724>

Алтухова Анна Володимирівна

кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри образотворчого
мистецтва, Харківський національний педагогічний університет
імені Г. С. Сковороди, м. Харків, Україна

<https://orcid.org/0000-0003-0221-5868>

Котенко Юлія Михайлівна

здобувачка другого (магістерського) рівня вищої освіти, Харківський
національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди,
м. Харків, Україна

<https://orcid.org/0009-0002-9324-900X>

Прийнято: 12.12.2025 | Опубліковано: 29.12.2025

Анотація. У статті розглядається проблема використання цифрових технологій у системі вищої мистецької освіти в контексті формування художніх (професійних) компетентностей здобувачів освіти. Актуальність дослідження зумовлена процесами цифровізації освіти та необхідністю оновлення методичних підходів до професійної підготовки майбутніх фахівців у галузі мистецтва. **Метою статті** є теоретичне обґрунтування та аналіз педагогічного потенціалу цифрових технологій у формуванні художніх (професійних) компетентностей здобувачів вищої освіти мистецьких спеціальностей, а також визначення умов і напрямів їх ефективного застосування в освітньому процесі. **Методи.** У дослідженні використано теоретичного аналізу та систематизації наукових джерел з педагогіки, мистецької освіти та цифрових технологій, порівняльний аналіз традиційних і цифрових форм художнього навчання, а також метод логіко-структурного узагальнення для обґрунтування педагогічних умов інтеграції цифрових інструментів у професійну підготовку майбутніх фахівців мистецького профілю. **Результати.** Уточнено зміст поняття художніх (професійних) компетентностей як інтегрованого утворення, що поєднує фахові знання, практичні вміння, творчий досвід, художньо-образне мислення та здатність до професійної рефлексії. Визначено педагогічні умови ефективного використання цифрових технологій у вищій мистецькій освіті, зокрема педагогічно обґрунтоване поєднання цифрових і традиційних форм навчання, індивідуалізацію освітньої траєкторії здобувачів, рефлексивний супровід творчої діяльності та професійну готовність викладача до цифрової інтеграції. **Висновки.** Наголошено, що цифрові технології у вищій мистецькій освіті доцільно розглядати як повноцінний засіб педагогічного впливу на формування художніх (професійних) компетентностей, ефективність якого залежить від методично виваженого впровадження та рівня цифрової культури учасників освітнього процесу.

Ключові слова: цифрові технології, художні компетентності, професійні компетентності, вища освіта, дизайн освіта, художньо-педагогічна освіта, педагогічні умови, візуальна грамотність.

Pedagogical Potential of Digital Technologies in the Formation of Artistic (Professional) Competencies of Higher Education Students in Art Specialties

Panyok Tetiana

Doctor of Pedagogical Sciences, Professor, Head of the Department of Fine Arts,
H. S. Skovoroda Kharkiv National Pedagogical University,
Kharkiv, Ukraine

<https://orcid.org/0000-0003-4026-4724>

Altukhova Anna

Candidate of Pedagogical Sciences (PhD), Associate Professor, Associate Professor
of the Department of Fine Arts, H. S. Skovoroda Kharkiv National Pedagogical
University, Kharkiv, Ukraine

<https://orcid.org/0000-0003-0221-5868>

Kotenko Yuliia

Master's Degree Student, H. S. Skovoroda Kharkiv National Pedagogical University,
Kharkiv, Ukraine

<https://orcid.org/0009-0002-9324-900X>

***Abstract.** The article addresses the issue of using digital technologies in the system of higher art education in the context of forming artistic (professional) competencies of students. The relevance of the study is due to the processes of digitalization of education and the need to update methodological approaches to the*

*professional training of future specialists in the field of art. The **purpose of the article** is to provide a theoretical substantiation and analysis of the pedagogical potential of digital technologies in the formation of artistic (professional) competencies of higher education students in art specialties, as well as to identify the conditions and directions for their effective application in the educational process. **Methods.** The study employs methods of theoretical analysis and systematization of scientific sources in pedagogy, art education, and digital technologies; comparative analysis of traditional and digital forms of art education; and the method of logical and structural generalization to substantiate the pedagogical conditions for integrating digital tools into the professional training of future art specialists. **Results.** The content of the concept of artistic (professional) competencies is clarified as an integrated construct that combines professional knowledge, practical skills, creative experience, artistic and imaginative thinking, and the ability for professional reflection. Pedagogical conditions for the effective use of digital technologies in higher art education are identified, including pedagogically grounded integration of digital and traditional forms of learning, individualization of students' educational trajectories, reflective support of creative activities, and the professional readiness of teachers for digital integration. **Conclusions.** It is emphasized that digital technologies in higher art education should be considered as a full-fledged means of pedagogical influence on the formation of artistic (professional) competencies, the effectiveness of which depends on methodologically sound implementation and the level of digital culture of participants in the educational process.*

Keywords: *digital technologies, artistic competencies, professional competencies, higher education, design education, art and pedagogical education, pedagogical conditions, visual literacy.*

Постановка проблеми. Сучасна вища освіта перебуває у стані глибоких трансформацій, зумовлених глобалізаційними процесами, цифровізацією та

активним упровадженням інноваційних технологій у різні сфери діяльності. Підготовка здобувачів мистецьких спеціальностей особливо чутливо реагує на ці зміни, адже вимагає гармонійного поєднання класичних методів навчання з цифровими інструментами, які сьогодні виступають не лише технічними засобами, а й повноцінним середовищем творчого вираження.

Технологічний розвиток відкриває нові шляхи для навчання, експериментування та створення художніх образів, а ефективне поєднання традиційних художніх методів і цифрових інструментів стає ключовою умовою формування конкурентоспроможного фахівця. У цьому контексті цифрові технології вже перестали бути лише допоміжним ресурсом і перетворилися на повноцінне середовище художнього висловлювання, що розширює можливості професійної діяльності, творчих пошуків та осмислення художнього образу. Вони відкривають нові можливості для творчого самовираження здобувачів мистецьких спеціальностей, дозволяючи їм створювати роботи незалежно від наявності традиційних матеріалів. Використання графічних планшетів, професійних редакторів, а також VR та AR-платформ дозволяє не лише експериментувати з формою та кольором, а й створювати інтерактивні та мультимедійні проєкти, що раніше були недоступні в традиційних освітніх процесах. Це забезпечує здобувачів мистецьких спеціальностей професійною підготовкою, необхідною сучасним дизайнерам, художникам, викладачам та учителям образотворчого мистецтва.

У контексті дослідження важливо наголосити, що в період пандемії COVID-19 (2019–2022 рр.) та в умовах повномасштабного вторгнення Російської Федерації в Україну з 24 лютого 2022 року український освітній сектор зіткнувся з безпрецедентними трансформаціями. Цифровізація набрала системного й масштабного характеру, а дистанційні та змішані форми навчання стали вимушеною необхідністю й фактично домінуючими моделями організації освітнього процесу. Це, у свою чергу, зумовило активне впровадження цифрових

інструментів у різні галузі освіти, зокрема мистецьку, та актуалізувало питання їхнього методичного застосування, ефективності й впливу на формування професійних компетентностей здобувачів вищої освіти.

Значущість дослідження педагогічного потенціалу цифрових технологій у розвитку художніх компетентностей здобувачів вищої мистецької освіти посилюється внаслідок низки суперечностей, що проявляються в сучасному освітньому просторі:

по-перше, прогресивні цифрові інструменти забезпечують можливість створення інтерактивних, мультимедійних і візуально складних художніх творів, однак паралельно зберігається потреба у підтриманні та розвитку традиційних художніх методів і академічних форм навчання, які формують фундаментальні професійні навички;

по-друге, попри те що цифрові платформи й технології відкривають значний потенціал для розвитку креативності, художньо-образного мислення та колористичної компетентності, їхня реальна педагогічна результативність безпосередньо залежить від рівня методичної готовності викладачів та своєчасної адаптації освітніх програм до нових технологічних умов.

Значущість дослідження педагогічного потенціалу цифрових технологій у розвитку художніх компетентностей здобувачів вищої мистецької освіти зумовлена суперечністю між потребою зберігати академічні художні традиції та водночас інтегрувати технологічно орієнтовані засоби творчості, ефективність яких залежить від методичної готовності викладачів і адаптації освітніх програм до нових умов.

Отже, дослідження педагогічного потенціалу цифрових технологій у формуванні художніх компетентностей здобувачів вищої освіти мистецьких спеціальностей є надзвичайно актуальним у контексті оновлення мистецької освіти та вимог сучасного технологічного суспільства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій засвідчує зростання наукового інтересу вітчизняних і зарубіжних дослідників до проблеми формування художніх і професійних компетентностей здобувачів вищої освіти мистецьких спеціальностей засобами цифрових технологій.

Вплив цифрових технологій на сучасне візуальне мистецтво активно досліджують українські науковці. Так, дослідження О. Храмової-Баранової (2022) висвітлює вплив впровадження комп'ютерних технологій на становлення і перспективи цифрового живопису, що дозволяє показати нові інноваційні підходи в художньому відображенні дійсності [4]. У своїх статтях Дослідниця розкриває еволюцію CG-арту та цифрового живопису як інноваційного середовища формування художнього образу. Автор схарактеризувала відмінності між традиційними й цифровими інструментами візуалізації, визначила роль графічних редакторів і планшетних пристроїв у трансформації структури мистецтва та дизайну, а також окреслила три базові види комп'ютерної графіки – растрову, векторну і фрактальну – з позицій їхнього педагогічного й творчого потенціалу. Дослідниця підкреслила, що цифрові технології забезпечують митцю пластичність форми, швидкість, доступність інструментарію та можливість безперервної корекції художнього задуму, що відкриває перспективи інтеграції цифрового живопису в професійну художню освіту та практику українських художників і дизайнерів [20].

З'ясування особливостей та їх застосування у визначенні зав'язків між традиційними та інноваційними методами в сучасному живописі відбувається у дослідженні Т. Совриги (2020). У статті порівнюються традиційні технології живопису з інноваційними та цифровими [7].

У контексті дослідження педагогічного потенціалу цифрових технологій важливим є підхід М. Пічура, Л. Полудень, І. Демченко та Г. Сотської (2023), які розглядають цифрові сліди здобувачів мистецької освіти як інструмент моніторингу навчального процесу. Авторами запропоновано алгоритм збору та

аналізу цифрових слідів студентів, що дозволяє оцінювати якість підготовки з образотворчого мистецтва та визначати педагогічну цінність цифрових практик у вищій мистецькій освіті [15].

Результати дослідження О. Гальчинської, О. Михайлюк, С. Бедакової, О. Ващенко та П. Гамоліна (2025) підтверджують, що цифрове мистецтво є актуальним і ефективним освітнім інструментом, що сприяє розвитку як цифрових, так і творчих компетентностей здобувачів вищої освіти. У дослідженні наголошується на необхідності впровадження оновлених методологічних підходів для інтеграції цифрового мистецтва в освітні стратегії мистецької підготовки, водночас зберігаючи цілісність людської творчості та її художньо-ціннісний вимір [1].

Про використання цифрових технологій у навчанні образотворчого мистецтва в школі, вивчення його сучасних цифрових форм, залучення цифрових освітніх ресурсів до уроків мистецтва висвітлюється у статті Л. Гаврілової (2024). Авторка підкреслює, що ефективне використання цифрових інструментів потребує поєднання інноваційних технологій із традиційними методами, щоб зберегти цілісність художнього процесу та розвивати творчі компетентності учнів [9].

Можливості інтеграції цифрових технологій у процес формування колірної компетентності, як системну професійну характеристику майбутніх художників детально зазначено у наукових дослідженнях Д. Чауса (2024). Дана компетентність охоплює знання законів кольору, практичні навички його застосування та вміння створювати художні образи за допомогою кольору, адже колір є ядром художньо-образного мислення, і тому вдосконалення колірних навичок є ключовим завданням художньої освіти, а цифрові технології допомагають здійснювати творчі пошуки та експериментувати у художньо-творчій діяльності [21].

Серед досліджень, що розкривають педагогічні виміри цифровізації мистецької освіти, значущим є українсько-китайський науковий дискурс, представлений у працях Цзю Дутіна, Дай Чжена, Жень Фушена та інших учених, які обґрунтовують етнодизайн і цифрові технології як взаємодоповнювальні інструменти формування художніх (професійних) компетентностей здобувачів освіти мистецьких спеціальностей [3, 6, 12, 14]. У розвідках Т. Паньок та Жень Фушена (2023) схарактеризовано, що цифрові ресурси (мультимедійні технології, IT-інструментарій дизайну тощо) підсилюють здатність здобувачів освіти до формотворення, створення лаконічного сучасного візуального продукту без втрати національної ідентичності. Важливими для української імплементації є ідеї щодо інтеграції східної та західної систем дизайн-освіти, створення діалогічного, креативного й мультикультурного освітнього середовища та застосування цифрового етнодизайну як діагностичного і педагогічного інструменту творчої самореалізації. Такий міжкультурний та технологічно інтегрований підхід формує у здобувачів освіти не лише спеціальні художні компетентності, але й ціннісні орієнтири, що відповідають викликам культурної глобалізації, євроінтеграції та збереження національної мистецької традиції.

Результати дослідження Ну, В., Лі, У. (2025) свідчать про те, що цілеспрямоване навчання з цифровими технологіями ефективно розвиває художні навички та підтримує мотивацію студентів. У дослідженні підкреслено, що порівняно з традиційними методами, цифрові інструменти усувають матеріальні обмеження, дозволяють гнучко експериментувати та підтримують ітеративне вдосконалення, сприяючи інноваційному мисленню [3].

Системну увагу до питань інтеграції цифрових технологій у мистецьку освіту засвідчує аналіз статті «Project activities in the professional training of future designers (based on China's educational experience)» (2022), в якій обґрунтовується значення проектної діяльності як ключового компонента професійної підготовки

здобувачів мистецьких спеціальностей, де цифрові інструменти виступають базою для формування практичних компетентностей та розвитку здатності до інноваційного мислення [6].

У міжнародних дослідженнях, зокрема у науковій праці González-Zamar, M.-D., Abad-Segura, E., Luque de la Rosa, A., & López-Meneses, E. (2020) бібліометричні огляди вказують що структура викладання мистецтва змінюється під впливом цифрових технологій, формуються нові творчі підходи, що дозволяють інтерактивно працювати з кольором [2].

Дослідники Kurbonova B., Sulaymanova S., Axmedova N., Soxibov R. (2021) підкреслюють, що сучасні інноваційні технології сприяють розвитку творчих здібностей студентів та активізують їхню зацікавленість образотворчим мистецтвом, проте самі по собі вони не є рушійною силою змін у вищій освіті. Для ефективної інтеграції цифрових інструментів необхідно впроваджувати адаптовані навчальні підходи та переглядати ролі учасників освітнього процесу з урахуванням попереднього освітнього досвіду студентів [5].

Аналіз останніх публікацій свідчить про підвищення інтересу до тематики цифрових технологій у мистецькій освіті та підтверджує їхній позитивний вплив на розвиток творчих і професійних компетентностей студентів. Водночас відсутні дослідження, що системно вивчають педагогічні умови та методичні підходи, необхідні для ефективної інтеграції цифрових інструментів у процес підготовки майбутніх дизайнерів, художників, викладачів та учителів образотворчого мистецтва, що підкреслює актуальність дослідження у цій сфері, зокрема теми «Педагогічний потенціал цифрових технологій у формуванні художніх (професійних) компетентностей здобувачів вищої освіти мистецьких спеціальностей».

Метою статті є обґрунтування педагогічного потенціалу цифрових технологій у формуванні художніх (професійних) компетентностей здобувачів

вищої освіти мистецьких спеціальностей, а також визначення умов і напрямів їх ефективного застосування в освітньому процесі.

Виклад основного матеріалу. Активна цифровізація вищої мистецької освіти зумовлює потребу глибокого педагогічного осмислення цифрових технологій як чинника, що трансформує зміст, форми та засоби професійної підготовки майбутніх дизайнерів, художників та учителів образотворчого мистецтва. Сучасні цифрові інструменти стають невід'ємною складовою освітнього процесу, впливаючи на структуру навчальних завдань, характер творчої діяльності та способи взаємодії викладача зі здобувачами освіти. У таких умовах цифрові технології постають не лише технічним ресурсом, а й новим педагогічним середовищем, яке визначає напрями розвитку художніх (професійних) компетентностей та потребує відповідного методичного забезпечення.

Зазначимо, що нормативно-правове підґрунтя компетентнісного підходу в освіті України ґрунтується на Законах України, насамперед, Законом України «Про освіту» (2017) [18], постановах Кабінету Міністрів, зокрема Національною рамкою кваліфікацій (НРК), затверджений постановою Кабінету Міністрів України № 1341 від 23 листопада 2011 р. (із подальшими оновленнями) [17]. НРК призначена для застосування у всіх сферах освіти і професійної діяльності та орієнтована на гармонізацію з Європейською рамкою кваліфікацій (EQF) і Європейським простором вищої освіти (ЕПВО). Також, МОН неодноразово затверджувало методичні документи, що деталізують впровадження компетентнісного підходу в практику освітньої діяльності. Наприклад, наказ № 216 від 17.02.2021 р. [16] затверджує Методичні рекомендації щодо розроблення стандартів професійної (професійно-технічної) освіти за компетентнісним підходом, що прямо ґрунтуються на положеннях Закону України «Про освіту» та розширюють його застосування в конкретних ланках освітньої системи. Як бачимо, нормативні бази пов'язані із європейськими освітніми стандартами і

забезпечують законодавчу основу для розроблення і реалізації освітніх програм, що орієнтовані на розвиток компетентностей випускника.

Підкреслимо, що у педагогічній науці поняття «компетентність» розглядається в межах компетентнісного підходу. Згідно з яким, компетентність трактується як здатність особи до виконання певного виду діяльності, що виражається через знання, розуміння, уміння, цінності, інші особисті якості [17].

У ході наукового пошуку, було встановлено, що професійна компетентність у наукових дослідженнях розглядається як результат професійної освіти й водночас як умова успішної професійної діяльності фахівця. У контексті мистецької освіти професійна компетентність набуває специфічного змісту, що пов'язаний із творчим характером художньої діяльності. Таке визначення відображається у багатьох дослідженнях з теорії художньої та мистецької освіти, де наголошується на єдності технічної майстерності, художньо-образного мислення та особистісно-творчого самовираження майбутнього фахівця.

Із метою забезпечення чіткості та однозначності використання термінів у дослідженні ми спираємося на наступний підхід, що художні компетентності розглядаються як складова професійної компетентності здобувачів вищої освіти мистецьких спеціальностей і формуються у процесі поєднання теоретичної підготовки, практичної художньої діяльності та особистісного творчого досвіду.

Ефективність формування художніх компетентностей здобувачів вищої освіти мистецьких спеціальностей значною мірою залежить від створення відповідних педагогічних умов, які забезпечують цілісність, системність і результативність освітнього процесу. У контексті використання цифрових технологій педагогічні умови розглядаються як сукупність організаційних, методичних і дидактичних чинників, що сприяють реалізації педагогічного потенціалу цифрового освітнього середовища.

На нашу думку, педагогічний потенціал цифрових технологій у мистецькій освіті полягає в тому, що вони суттєво розширюють можливості художньо-творчої діяльності здобувачів освіти. Використання цифрових графічних засобів, мультимедійних ресурсів, віртуальних візуальних середовищ дозволяє поєднувати академічні принципи образотворчого мистецтва з сучасними формами візуальної культури. У результаті здобувачі отримують можливість не лише відтворювати зразки, а й здійснювати варіативні художні рішення, працювати з кольором, формою та композицією в умовах експериментального пошуку.

Цифрові освітні технології розширюють можливості роботи з формою, кольором, світлотінню, перспективою та композицією, створюючи додаткові умови для розвитку художньо-образного мислення і творчої інтерпретації візуального матеріалу. Такі інструменти суттєво трансформують методи навчання, сприяючи розвитку ключових художніх компетентностей наприклад, таких як: креативного та критичного мислення, просторового та візуального сприйняття, цифрової грамотності, самостійності у творчій роботі та здатності презентувати власні ідеї.

Окреслимо педагогічні умови, які на нашу думку, найефективніші. Першою важливою педагогічною умовою є педагогічно обґрунтована інтеграція цифрових технологій у зміст мистецької підготовки. Йдеться не про епізодичне використання цифрових засобів, а про їх цілеспрямоване включення в структуру навчальних дисциплін відповідно до завдань художньо-творчої діяльності. Цифрові технології в такому випадку виступають не заміною традиційних художніх практик, а засобом їх розширення та осучаснення, що дозволяє зберегти академічні засади мистецької освіти і водночас адаптувати її до умов сучасного візуального середовища.

Другою педагогічною умовою є поєднання традиційних художніх методик із цифровими формами роботи. Для мистецької освіти принципово

важливим залишається опанування базових академічних умінь, однак цифрові технології відкривають додаткові можливості для експериментування, аналізу та варіативного вирішення художніх завдань. Таке поєднання сприяє формуванню цілісного художнього мислення, у якому цифрові інструменти використовуються як засіб творчого пошуку, а не як самоціль.

Третьою педагогічною умовою виступає орієнтація освітнього процесу на індивідуальний творчий досвід здобувачів освіти. Цифрові технології створюють умови для індивідуалізації навчання, що є особливо актуальним для мистецьких спеціальностей, де художні здібності, стиль мислення та рівень підготовки здобувачів суттєво відрізняються. Можливість працювати з різними цифровими інструментами, обирати темп і спосіб виконання завдань сприяє усвідомленому ставленню до власної творчої діяльності та розвитку професійної самостійності.

Наступною важливою педагогічною умовою є рефлексивний супровід художньо-творчої діяльності в цифровому середовищі. Аналіз проміжних і підсумкових результатів роботи, обговорення художніх рішень, візуалізація етапів творчого процесу сприяють глибшому осмисленню здобувачами власного професійного досвіду. У цьому контексті цифрові технології розширюють можливості педагогічної взаємодії, забезпечуючи зворотний зв'язок і підтримку на різних етапах формування компетентностей.

Окремої уваги потребує підготовленість викладача до використання цифрових технологій у мистецькій освіті. Йдеться не лише про володіння технічними навичками, а про здатність педагогічно доцільно інтегрувати цифрові інструменти в художньо-освітній процес, враховуючи його специфіку та цілі. Підкреслимо, що професійна позиція викладача, його готовність до методичного пошуку та педагогічного експериментування суттєво впливають на реалізацію потенціалу цифрових технологій.

Таким чином, цифрові технології у вищій мистецькій освіті виступають потужним педагогічним ресурсом, що значно розширює можливості формування

художніх (професійних) компетентностей здобувачів освіти. Їхнє ефективне використання можливе лише за умови педагогічно осмисленої інтеграції та поєднання з традиційними методиками. Рефлексивний супровід і активна взаємодія викладача зі здобувачами підвищують результативність розвитку компетентностей і сприяють формуванню творчої самостійності. Підготовленість викладача до впровадження цифрових інструментів є ключовою умовою реалізації їх педагогічного потенціалу. У сучасній мистецькій освіті цифрові технології розглядаються не просто як засіб візуалізації, а як ефективний інструмент педагогічного впливу на формування професійних умінь і творчих здібностей здобувачів вищої освіти. Їх використання трансформує характер навчальної взаємодії, стимулює самостійну творчу діяльність і підтримує внутрішню мотивацію здобувачів. Водночас ефект цифрових засобів не є автоматичним і значною мірою залежить від методично обґрунтованого поєднання з традиційними формами художнього навчання та від рівня цифрової культури учасників освітнього процесу.

Перспективи подальших досліджень. Розробка і апробація методичних моделей інтеграції цифрових технологій у різні види художньої діяльності.

Список використаних джерел

1. Galchynska O., Mykhailiuk O., Byedakova S., Vashchenko O., Hamolin P. Digital art as a tool for developing students creativity. *Seminars in Medical Writing and Education*. 2025. Vol. 4. P. 434. URL: <https://mw.ageditor.ar/index.php/mw/article/view/434/1079>
2. González-Zamar M.-D., Abad-Segura E., Luque de la Rosa A., López-Meneses E. Digital education and artistic-visual learning in flexible university environments: research analysis. *Education Sciences*. 2020. Vol. 10, No. 11. Art. 294. URL: <https://www.mdpi.com/2227-7102/10/11/294>

3. Hu B., Li Y. The role of digital drawing software in enhancing specific artistic skills and behavioral intentions in art education. *Cogent Education*. 2025. Vol. 12, No. 1. URL: <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/2331186X.2025.2481679>
4. Khramova-Baranova O. Digital painting: formation and development prospects. *Bulletin of the National Academy of Culture and Arts Management*. 2023. URL: <http://elib.nakkkim.edu.ua/handle/123456789/4969>
5. Kurbonova B. M., Sulaymanova S. B., Axmedova N. E., Soxibov R. J. Use of innovative educational technologies in fine arts classes of higher education institutions. *European Journal of Humanities and Educational Advancements*. 2021. Vol. 2, No. 4. P. 25–27. URL: <https://scholarzest.com/index.php/ejhea/article/view/52>
6. Panyok T., Dai Z., Ju D. Project activities in the professional training of future designers (based on China's educational experience). *Art, Design & Communication in Higher Education*. 2022. Vol. 21, No. 1. P. 23–42. URL: https://intellectdiscover.com/content/journals/10.1386/adch_00045_1
7. Sovhyra T. Digital technologies in modern visual art. *Вісник КНУКіМ. Серія «Мистецтвознавство»*. 2020. № 42. С. 65–71. URL: <https://www.researchgate.net/publication/352313504>
8. Власюк О. Специфіка використання комп'ютерних технологій у професійній підготовці фахівців мистецького напрямку. *Нова педагогічна думка*. 2021. Т. 106, № 2. С. 153–159. DOI: <https://doi.org/10.37026/2520-6427-2021-106-2-153-159>
9. Гаврілова Л. Цифрові технології викладання образотворчого мистецтва на сучасному етапі реформування мистецької освіти. *Професіоналізм педагога: теоретичні й методичні аспекти*. 2024. № 21. С. 5–18. DOI: <https://doi.org/10.31865/2414-9292.21.2024.307964>
10. Манько О., Малікова Ю. Роль та значення сучасних ІКТ у процесі розвитку художньо-естетичної компетентності. *Професіоналізм педагога:*

теоретичні й методичні аспекти. 2021. № 15. С. 212–223. DOI:
<https://doi.org/10.31865/2414-9292.15.2021.243007>

11. Наливайко О. О., Прокопенко А. І., Кабус Н. Д., Хатунцева С. Н., Жукова О. А., Наливайко Н. А. Проектно-цифрова діяльність як засіб формування цифрової компетентності студентів гуманітарних спеціальностей. *Information Technologies and Learning Tools*. 2022. Т. 87, № 1. С. 218–235. DOI:
<https://doi.org/10.33407/itlt.v87i1.4748>

12. Паньок Т. В., Дай Ч. Технологія цифрового образотворчого мистецтва в анімаційному дизайні : навч. посіб. Харків ; Чанчунь : Харківський національний педагогічний університет ім. Г. С. Сковороди ; Чанчунський університет, 2022. 85 с.

13. Паньок Т. В., Чаус Д. Колірна виразність як особливість системного живописного мислення майбутніх фахівців образотворчого мистецтва під час професійної підготовки в педагогічному університеті. *Новий колегіум*. 2024. № 3 (115). С. 62–68.

14. Паньок Т. В., Жень Фушен. Китайський досвід використання етнодизайну у процесі формування ключових компетентностей студентів мистецьких спеціальностей. *Молодь і ринок*. 2023. № 3 (211). С. 16–21. DOI:
<https://doi.org/10.24919/2308-4634.2023.277187>

15. Пічкур М. О., Полудень Л. І., Демченко І. І., Сотська Г. І. Моніторинг цифрових слідів підготовки здобувачів вищої мистецької освіти. *Information Technologies and Learning Tools*. 2023. Т. 94, № 2. С. 128–149. URL:
<https://journal.iitta.gov.ua/index.php/itlt/article/view/5205>

16. Про затвердження Методичних рекомендацій щодо розроблення стандартів професійної (професійно-технічної) освіти за компетентнісним підходом : наказ Міністерства освіти і науки України від 17.02.2021 № 216. URL:
<https://zakon.rada.gov.ua/go/v0216729-21>

17. Про затвердження Національної рамки кваліфікацій : постанова Кабінету Міністрів України від 23.11.2011 № 1341. URL: <https://www.kmu.gov.ua/npas/244824068>
18. Про освіту : Закон України від 05.09.2017 № 2145-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19>
19. Степанова Л. П., Дун Цзяньбін. Компетентнісна складова формування творчого потенціалу студентів факультетів мистецтв у контексті фахової підготовки. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія 14: Теорія і методика мистецької освіти*. 2022. Вип. 28. С. 138–145. DOI: <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series14.2022.28.19>
20. Храмова-Баранова О. Л., Галенко А. В. Розвиток цифрових комп'ютерних технологій, їх вплив на мистецтво і дизайн України. *Гуманітарний вісник ЧДТУ. Серія: Історичні науки*. 2017. Вип. 27 (11). С. 82–87.
21. Чаус Д. Роль колористичної компетентності у процесі живописної підготовки майбутніх фахівців образотворчого мистецтва в педагогічних університетах. *Молодь і ринок*. 2024. № 3 (115). С. 173–178. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4634.2023.293326>